

bygge de Udfejlsler, der finde Sted, hvor mange Lynder af forskelligt Røn samles paa eet Sted. Naar man ikke har foreslaaet noget lignende for mindre Byer og for Landet, er det af den Grund, at man ikke er vis paa, at der er Plads for to Fæsteforretninger, baade en mandlig og en kvindelig, saaledes, at de kunde faa en saa stor Virksomhed, at de med nogen Nytte kunne oprettes. Men hvis Forholdene ere saaledes i en eller anden By, er det ikke ved denne Bestemmelse udelukket, at Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at de skulle være adskilte. De nærmere Regler for Fæstemandsvirksomhedens Udøvelse ligesaa vel som Betalingen derved fastsættes af Kommunalbestyrelserne. Betalingen er jo ogsaa nu fastsat i den Instruks til Fæstemændene, der er givet. Jeg vil tillade mig at gøre en lille Bemærkning i den Henseende. Først vil jeg henstille til Justitsministeren, at denne vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at den Betaling, en Fæstemand maa tage for sin Forretning, bliver fastsat saaledes, at Fæstemanden bliver interesseret i, at Fæstemaalet indgaaes for længere Tid. Thi det er af stor Bigtighed ikke alene for Husbonden men ogsaa for Lyndet, og jeg tør paastaa, ikke mindst for Lyndet. Der er intet mere ødelæggende for Lyndet end idelig at skifte, thi derved gaar hele deres Fortjeneste bort til Rejser, og de blive vante til et omflakkende Liv. Husbonden er heller ikke godt tjent dermed, navnlig paa Landet. Kan man derved bidrage til, at Fæstemaalene blive indgaaede paa længere Tid, er det derfor af stor Bigtighed. Med Hensyn til Affattelsen af disse Instrukser maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at der er en Instruks, der anvendes i Odense, af 17de Maj 1884. Der indholdes deri Bestemmelser, der ikke findes i dem, der følge i Bilag 2, men som jeg vil bede den højtærede Justitsminister have Opmærksomheden henvendt paa. Jeg tør ikke komme nærmere ind paa, hvad der staar i disse Instrukser, og hvorledes de helst bør se ud, da man saa let kan komme til at optage en Forhandling derom, som vistnok vilde være til liden Nytte for Sagen selv. Under Nr. 12 er der stillet Forslag om en ny Paragraf, der bestemmer, at Kommunalbestyrelserne til enhver Tid skulle underrette Politimesteren om de Regler for Fæstemandsvirksomhedens Udøvelse, de have vedtaget, og meddele ham en Afskrift af Bevillingen, saa snart den er given. Saa er der desuden udtrykkelig bestemt, at Politimesteren skal føre Tilsyn med, at Loven og dens Regler overholdes. Grunden til, at man udtrykkelig har udtalt

dette i Loven, er, at medens man har holdt Politimesteren udenfor baade mod Hensyn til Meddelelsen af Bevillinger, Affattelsen af Regulatorer og Affebidgelsler, saa har man villet gøre det klart, at Politimesteren skal have Indseende med, at Loven med videre overholdes. Dermed mener man ikke at udelukke, at Kommunalbestyrelserne ogsaa have Lov til, hvis de finde det nødvendigt og ønskeligt, at føre Tilsyn med, at Fæstemanden overholder, hvad han skal. Endnu en ny Paragraf er foreslaaet ved Ændringsforslag under Nr. 13. Man anser det for en Selvfølge, at Fæstemanden skal meddele Oplysning om, hvor Lyndets Opholdssted er, naar Husbonden mener at have noget Krav derpaa. Dermed er ikke sagt andet, end at han skal meddele de Oplysninger, han er i Besiddelse af. Man gør ikke videre Fordringer til Fæstemændene, og det kan man ikke anse for at være uberettiget.

Dernæst kommer jeg til Ændringsforslag under Nr. 14 til den ny § 6, denne Paragraf tilligemed den næste indeholder jo Straffebestemmelserne for Overtrædelse af Loven. Der vil jeg gerne gøre en Bemærkning og en Henstilling til den ærede Justitsminister for at faa lidt Klarhed over dette Forhold, som jeg først er bleven opmærksom paa i det sidste Øjeblik. Der staar: „Den Fæstemand, der forser sig mod nogen af Paragrafferne 3, 4 eller 5, eller fordrer eller modtager yderligere Betaling end den takstmæssige“. Der kan jo blive Spørgsmaal, om det, naar en Fæstemand overtræder de Regler, som ere fastsatte af Kommunalbestyrelsen, falder ind under denne Paragraf. Udvalget har været af den Mening, at det skulde falde ind herunder. Der staar jo: „som forser sig imod § 3“, og i § 3 sidste Stykke er jo Reglen nævnt for Fæstevirksomheden og Betalingen derfor. Men naar man i § 3 optager den Passus: „eller fordrer eller modtager yderligere Betaling end den takstmæssige“, kunde der maaske ligge deri, at hvad Kommunalbestyrelsen har fastsat udenfor dette, ikke er hjemfaldet til Straf, men kun en almindelig Politiforfeelse. Hvis der er Mulighed for, at det kan opfattes saaledes, mener jeg, at man maa foretage en Ændring til tredie Behandling. Jeg er ikke rigtig klar over, om Loven kan omgaaes, men hvis det er saa, bør der foretages en Forandring, thi Udvalgets Mening har været den, at Overtrædelse af de Regler, der ere fastsatte af Kommunalbestyrelsen, ogsaa skulde falde ind under Straffebestemmelserne i denne Lov og straffes efter denne Lov. Naar der dernæst staar: „eller mod bedre Vidende offentlig eller til nogen af